

РЕШЕНИЕ

№ 4310

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3496** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна агенция за метрологичен технически надзор, чрез упълномощения процесуален представител В. В., срещу съдебно решение № 918/16.03.2022г. на СРС, 121 състав, НО, по нахд № 9707/2021г., с което е отменено издаденото от касатора наказателно постановление (НП) №НП– 174/20.05.2021г., с което на [фирма],[ЕИК], на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на §12, ал. 2 във връзка с чл. 39, ал. 2 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьорите (НБЕТНА).

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление. Изложени са съображения за необоснованост и противоречие с материалния закон. Посочва се, че санкционираното дружество е осъществявало поддръжката на съоръжението по силата на сключен договор от 28.08.2020г. и е следвало да уведоми ГД ИДТН, че в кабината на асансьора няма разговорно устройство. Задължението е отделно от това на ползвателя, поради което е извършено административно нарушение. Деянието е с висока степен на обществена значимост, защото се касае за съоръжение с повишена опасност.

Ответникът, в отговор на касационната жалба прави искане за оставянето ѝ без уважение. Претендира адвокатско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че при проверка на контролни органи от ДАМТН на 23.02.2021г. е установено, че електрически асансьор с рег. № 700АС14028, монтиран в жилищен блок № 6, [улица], [населено място] се поддържа от [фирма], съгласно сключен на 28.08.2020г. Договор за сервизно обслужване и ремонт на асансьорни уредби., съгласно чл. 7, а. 1 от НБЕТНА. Установено било, че в асансьора няма монтирано аварийно устройство за двустранна разговорна връзка с лицето, което обслужва асансьора, в случай на авария, изискуемо на основание чл.39, ал. 2 от НБЕТНА. Срокът за монтиране на устройството е изтекъл на 31.12.2016г. [фирма] като лице, поддържащо асансьора и ползвателят на съоръжението е следвало да го спрат от експлоатация и да уведомят съответния регионален отдел на ГД ИДТН. При проверка в електронната деловодна система на ДАМТН е установено, че няма подадено уведомление по § 12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА. За констатираното нарушение на [фирма] е съставен АУАН и издадено НП, с което е наложена имуществена санкция на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите в размер на 500 лева за нарушение на §12, ал. 2 във връзка с чл. 39, ал. 2 от НБЕТНА. СРС е отменил наказателното постановление като е приел, че договорът от 28.08.2020г. не е влязъл в сила, защото на 01.09.2020г. е сключен анекс към него, съгласно който, договорът за абонаментно обслужване влиза в сила когато бъдат изпълнени изискванията на чл.39 от НБЕТНА. [фирма] е спряло на 28.08.2020г. ползването на съоръжението и е сключило машинното и ролково помещение, но живущите в блока самоволно са пуснали асансьора. Задължението да се осигури аварийно устройство за двустранна разговорна връзка с лицето, което обслужва асансьора в случай на авария е на ползвателя на съоръжението. Дружеството, което осигурява поддръжката не може да предотврати самоволното му пускане от ползвателите. Прието е че не е извършено административно нарушение от страна на [фирма].

Съдебното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон, касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1, ал. 2 от НПК. Необоснован е извода на районния съд, че договорът от 28.08.2020г. не е влязъл в сила, защото с последващ анекс е уговорено, че той влиза в сила след изпълнение на изискванията на чл. 39 от НБЕТНА, конкретно за монтиране на уредба за разговори в аварийна ситуация. Срокът за изпълнение на това изискване е изтекъл към датата на сключване на договора и дружеството, което е било ангажирано с поддръжката на асансьора е били наясно с това обстоятелство към момента на сключване на договора. Към този момент за него е възникнало задължение не само да спре съоръжението, което е изпълнено, но и да уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН, за което са налице данни, че не е изпълнено. Последващият анекс не променя изискването към 28.08.2020г., датата на сключване на договора и констатиране на

неизпълнение на чл. 39 от НБЕТНА да се уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН. Задължението е по §12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА, съгласно която разпоредба, лицето, което поддържа асансьора и ползвателя са длъжни незабавно да уведомят съответния регионален отдел на ГД ИДТН, когато не са изпълнени мерките по глава пета от НБЕТНА, след изтичане на сроковете по ал. 1. На дата 28.08.2020г., когато е сключен договора и преди анекса, за [фирма] като дружество, осъществяващо поддръжката на асансьора е възникнало задължение по §12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА да уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН, което не е изпълнено. Извършено е административно нарушение по § 12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА във връзка с чл. 39, ал. 2 от НБЕТНА, което правилно е санкционирано по чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Имуществената санкция е наложена в размер на 500 лева, при минимален размер от 100 лева, без мотивиране по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН на по-високия размер на санкцията над минималния с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Следва да се наложи санкция в минимален размер, достатъчна за постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН.

При тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС е неправилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 и чл. 222, ал.1 от АПК следва да бъде отменено, а наказателното постановление – изменено, като размерът на санкцията се определи на 100 лева.

По изложените съображения, Административен съд - София - град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 918/16.03.2022г. на СРС, 121 състав, НО, по нахд № 9707/2021г. и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № НП– 174/20.05.2021г., издадено от председателя на ДАМТН, с което на [фирма],[ЕИК], на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на §12, ал. 2 във връзка с чл. 39, ал. 2 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьорите като намалява размера на санкцията от 500 на 100 лева.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: